

การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในวารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ: ข้อมูลพื้นฐาน และข้อควรคำนึง

A Publication in The Journal of King Mongkut's University of Technology North Bangkok: Basic Information and Consideration

มนตรี ศิริปรัชญานันท์

ศูนย์วิจัยการออกแบบวงจรรวม ภาควิชาวิศวกรรมไฟฟ้า คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ

Montree Siripruchyanun

Integrated Circuit Design Research Center, Department of Teacher Training in Electrical Engineering, Faculty of Technical Education, King Mongkut's University of Technology North Bangkok, Bangkok, Thailand

*Corresponding Author, E-mail: montree.s@fte.kmutnb.ac.th

DOI: 10.14416/j.kmutnb.2021.09.004

© 2022 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ เป็นวารสารที่ดำเนินการโดยกองส่งเสริมวิชาการ สำนักงานอธิการบดี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าพระนครเหนือ จนถึงปัจจุบันดำเนินการเป็นปีที่ 32 นับเป็นวารสารวิชาการวารสารหนึ่งๆที่ดำเนินการมาอย่างยาวนาน และเป็นวารสารที่ถูกจัดอยู่ในกลุ่มที่ 1 (วารสารที่มีคะแนนประเมินคุณภาพเกิน 16 คะแนน จากคะแนนเต็ม 20 คะแนน) ของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (Thai Citation Index; TCI) เป็นวารสารที่เผยแพร่ผลงานทางวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี รวมถึงด้านวิศวกรรมศาสตร์ วิทยาศาสตร์ประยุกต์ อุตสาหกรรมเกษตร เทคโนโลยีสารสนเทศ สถาปัตยกรรม และวิชาการขั้นสูงที่เกี่ยวข้องกับธุรกิจและอุตสาหกรรม ผลงานวิชาการที่รับตีพิมพ์เป็นบทความวิจัย และบทความวิชาการที่เขียนด้วยภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษ มีการเผยแพร่ทั้งในแบบรูปเล่มและออนไลน์ โดยกำหนดจัดทำปีละ 4 ฉบับ เมื่อบทความผ่านการประเมินขั้นต้นจากบรรณาธิการ บทความจะได้รับการประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกจากหลากหลายสถาบัน จำนวน 3 ท่าน

ปัจจุบันวารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือได้รับความสนใจจากนักวิจัยอย่างแพร่หลาย จากข้อมูลการเผยแพร่ในปี 2564 มีสัดส่วนบทความวิจัยจากภายนอกมหาวิทยาลัยสูงถึง 85.7% จากจำนวนบทความที่ได้รับการเผยแพร่ทั้งหมด 70 บทความ หากพิจารณาจากจำนวนบทความที่มีการส่งเข้ามาในระบบ <http://ojs.kmutnb.ac.th/index.php/kjournal> ประมาณ 280 บทความ วารสารมีอัตราการตอบรับอยู่ที่ประมาณ 60% ทำให้มีจำนวนบทความที่ได้รับการตอบรับในหนึ่งปี อยู่ที่ประมาณ 170 บทความ เมื่อพิจารณาข้อมูลข้างต้นจะพบว่า ในแต่ละปีจะมีบทความที่ได้รับการตอบรับรอการเผยแพร่ในปีถัดไปอยู่ประมาณ 100 บทความ ส่งผลให้ในปัจจุบันที่เขียนบทความบรรณาธิการปริทัศน์นี้ (กันยายน 2564) หากบทความได้รับการตอบรับในช่วงนี้ จะได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในฉบับต้นปี 2567

อย่างไรก็ตาม บทความที่ได้รับการตอบรับ เมื่อได้รับการจัดรูปแบบแล้ว จะได้รับการเผยแพร่ออนไลน์ในระบบ พร้อมมีหมายเลข DOI (Digital Object Identifier) กำกับเพื่อการใช้ประโยชน์บทความ และการอ้างอิง (Citation)

การอ้างอิงบทความ: มนต์รี ศิริปรัชญานันท์, “การเผยแพร่ผลงานทางวิชาการในวารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ: ข้อมูลพื้นฐานและข้อควรคำนึง,” *วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ*, ปีที่ 32, ฉบับที่ 2, หน้า 243–245, เม.ย.-มิ.ย. 2565.

เป็นมาตรฐานสากล ซึ่งทางมหาวิทยาลัยได้เป็นสมาชิก และวารสารได้นำมาใช้ตั้งแต่ปี 2556 ต่อเนื่องมาจนถึงปัจจุบัน โดยทั่วไปสำหรับนักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา (ปริญญาโท-เอก) หากได้รับหนังสือตอบรับจากทางวารสารแล้วสามารถนำไปเป็นหลักฐานในการขอสอบป้องกันวิทยานิพนธ์ขั้นสุดท้ายก่อนสำเร็จการศึกษาได้ ส่วนคณาจารย์ที่ต้องการนำไปขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ หรือนำไปขอกำหนดค่าตอบแทนพิเศษ จะขึ้นอยู่กับระเบียบของมหาวิทยาลัยต้นสังกัดว่าสามารถดำเนินการได้อย่างไร

จากประสบการณ์ที่ผู้เขียนมีส่วนช่วยดูแลการดำเนินงานของวารสารมาเกือบ 20 ปี เห็นว่า มีหลากหลายประเด็นที่พบบ่อยๆ ที่ผู้เขียนควรคำนึงถึงในระหว่างก่อนเขียนบทความ การส่งบทความ ตลอดจนการแก้ไขบทความหลังผ่านการประเมินคุณภาพบทความแล้ว ซึ่งควรถ่ายทอดให้ผู้เขียนได้ทราบ และน่าจะเป็นประโยชน์กับนักวิจัยที่สนใจส่งต้นฉบับเพื่อรับการพิจารณาในวารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ หรือวารสารอื่นใด เนื่องจากส่วนใหญ่วารสารจะมีรูปแบบในการดำเนินการลักษณะเดียวกัน

ข้อคำนึงในการเผยแพร่บทความในวารสาร

1) ผู้เขียนควรศึกษาถึงวัตถุประสงค์ในการตีพิมพ์ของวารสารที่ต้องการส่งก่อนว่าตีพิมพ์เผยแพร่ในด้านใด เนื่องจากวารสารวิชาการในประเทศไทยมีจำนวนมากไม่น้อยที่ใช้ชื่อหน่วยงานเป็นชื่อวารสารทำให้ไม่ทราบว่ามิชอบเขตตีพิมพ์ในด้านใดบ้าง แต่วารสารเหล่านั้นจะมีการระบุวัตถุประสงค์หรือขอบข่ายในการตีพิมพ์เผยแพร่อย่างชัดเจนตามข้อกำหนดของ TCI

2) ผู้เขียนต้องเขียนต้นฉบับตามรูปแบบที่กำหนดของวารสาร ซึ่งส่วนใหญ่วารสารจะมีรูปแบบที่กำหนดและ Template ให้ศึกษาและดาวน์โหลดไปจัดทำต้นฉบับ โดยจะมีข้อกำหนดต่างๆ ครบถ้วนไม่ว่าจะเป็นส่วนประกอบของบทความ จำนวนคำในบทคัดย่อ รูปแบบการอ้างอิง และจำนวนหน้าต่ำสุด-สูงสุด

3) บทคัดย่อมีเพียงหนึ่งย่อหน้า และไม่เกินจำนวนคำที่วารสารกำหนด เช่น 250 คำ ซึ่งควรแสดงถึงข้อมูลในงานวิจัย

ทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นมูลเหตุจูงใจในการทำวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย และผลการวิจัยที่ได้ ซึ่งผลนี้ควรแสดงในลักษณะของสมรรถนะ หรือพฤติกรรมที่สามารถชี้วัดได้ โดยส่วนใหญ่จะแสดงเป็นปริมาณ

4) ควรให้ความสำคัญกับบทนำ เนื่องจากหัวข้อนี้ผู้เขียนจะต้องเชื่อมโยงข้อมูล และจงใจให้ผู้ประเมิน หรือผู้อ่านเห็นให้ได้ว่า เพราะเหตุใดจึงต้องทำงานวิจัยนี้ขึ้นมา สภาพปัญหาเดิมก่อนมีงานวิจัยนี้เป็นอย่างไร เมื่อเกิดงานวิจัยนี้จะสามารถแก้ปัญหาและ/หรือเกิดประโยชน์อย่างไร ซึ่งจากประเด็นดังกล่าวผู้เขียนจำเป็นต้องศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง (Literature Review) ให้ครบถ้วนรวมถึงควรมีการอ้างอิงผลงานใหม่อย่างน้อยในหัวข้อย่อย 5 ปีล่าสุด

5) วิธีการวิจัยควรเรียบเรียงเป็นขั้นตอน หรือเป็นระบบ และองค์ประกอบมีการสอดแทรกแนวคิดที่ผู้วิจัยมีเหตุผลหรือแนวคิดใดในการดำเนินการแต่ละขั้นตอน หรือแต่ละองค์ประกอบ การเขียนวิธีการวิจัยที่สมบูรณ์คือ ผู้อ่านสามารถทำงานวิจัยขึ้นมาได้ในแบบเดียวกัน

6) ผู้เขียนควรมีการอภิปรายผลการวิจัยที่แสดงไว้ให้ผู้ประเมิน และผู้อ่านเห็นว่ามีการแสดงผลนั้น เพื่อให้ผู้อ่านเห็นไปในทิศทางใดไม่ยกเพียงผลนั้นมาแสดงเป็นตาราง หรือรูปภาพ โดยขาดการอภิปรายผล

7) ส่วนสรุป ผู้เขียนควรสรุปถึงการดำเนินงานวิจัยควบคู่กับผลที่ได้ตลอดจนการพัฒนางานวิจัยต่อไปในอนาคต ส่วนสรุปนี้ไม่ควรซ้ำกับบทคัดย่อ

8) เอกสารอ้างอิง เป็นอีกส่วนสำคัญในบทความผู้เขียนควรศึกษาเอกสารอ้างอิงให้ครอบคลุมงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและมีความทันสมัย การอ้างอิงเพียงตำรา/หนังสือ หรือข้อมูลในระบบอินเทอร์เน็ต หรืองานวิจัยเก่าเกินไป เป็นเหตุผลบ่อยครั้งที่บทความถูกปฏิเสธ

9) ผู้เขียนต้องเขียนบทความด้วยตนเอง เพื่อไม่ให้เกิดการคัดลอกผลงาน (Plagiarism) ในปัจจุบันหลายวารสารมีการตรวจสอบโดยใช้โปรแกรมก่อนการเข้าสู่กระบวนการพิจารณาบทความ ซึ่งจะมีข้อกำหนดว่าดัชนีความเหมือน (Similarity Index) จะต้องไม่เกิน 20-30%

10) ในกระบวนการส่งบทความ ผู้เขียนต้องคำนึง

จรรยาบรรณการเผยแพร่ผลงาน (Publishing Ethics) [1] เช่น ผู้เขียนต้องไม่ส่งบทความเดียวกันไปในมากกว่าหนึ่งวารสารพร้อมกัน (Multiple Submission) หรือส่งไปหนึ่งวารสารพร้อมกับการประชุมวิชาการ ไม่นำงานเดิมมาส่งซ้ำ

11) กรณีที่บทความได้รับผลการพิจารณาให้แก่ไปตามข้อเสนอแนะจากผู้ประเมินบทความ ผู้เขียนจะต้องทำการตอบผู้ประเมินเป็นรายข้อ/ประเด็น หากผู้เขียนไม่เห็นพ้องกับผู้ประเมินในประเด็นใดสามารถชี้แจงโดยอาศัยเหตุผลทางวิชาการ การละเอียด หรือไม่ตอบในประเด็นใดอาจเป็นสาเหตุให้บทความนั้นถูกปฏิเสธการตีพิมพ์ได้

12) ผู้เขียนควรพิจารณาไตร่ตรองข้อมูลพื้นฐานของคณะผู้เขียนอย่างถี่ถ้วนก่อนการส่งบทความ เช่น ลำดับชื่อจำนวนรายชื่อ สังกัด เนื่องจากโดยปกติหากได้รับการพิจารณาแล้วจะไม่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

13) ควรให้ความสำคัญการใช้ภาษา เช่น การใช้คำศัพท์ที่ถูกต้องอ้างอิงจากราชบัณฑิตยสถาน การใช้คำเดียวกันเหมือนกันตลอดทั้งบทความ (Consistency) การระวังคำผิด

14) ผู้เขียนสามารถเสนอรายชื่อผู้ประเมินเข้ามาควบคู่กับการส่งบทความในระบบ โดยกองบรรณาธิการจะ

พิจารณาประเมินใช้ผู้ประเมินดังกล่าวหรือไม่ก็ได้ แต่รายชื่อผู้ประเมินที่ผู้เขียนเสนอเข้ามานั้น จะถูกเพิ่มเข้าไปในฐานข้อมูลผู้ประเมินของวารสารเพื่อเสนอประเมินบทความในอนาคต

เอกสารอ้างอิง

- [1] National Research Council of Thailand. (2015). Standards for publishing research papers and academic works. National Research Council of Thailand. Bangkok, Thailand [Online] (in Thai). Available: https://sp.mahidol.ac.th/pdf/ref/NRCT_Publish_Manual.pdf

รองศาสตราจารย์ ดร.มนตรี ศิริปรัชญานันท์
รองหัวหน้ากองบรรณาธิการ